

- 60 -

فەر مو و دده ی خۆ شه و یستمان

مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،
مُخْلِصًا، دَخَلَ الْجَنَّةَ

هەر کەس لە ناخەوێ بۆ:
(لا إله إلا الله) دەچێتە بەهەشتەوێ

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ
قُلُوبَنَا عَلَى دِينِكَ

ئەوێ هەلگێرمەوێ دلان!
دلمان لەسەر دینەکەت بچەسپێنە

اعْلَمُوا أَنَّ خَيْرَ أَعْمَالِكُمُ الصَّلَاةُ

باش بزانن، باشتترینی
کردهوهکانتان نوێژ کردنە.

الْمَسْجِدُ بَيْتُ كُلِّ مُؤْمِنٍ

مەزگەوت مانی هەموو برۆادارتکە

صَلَاةُ الْجَمَاعَةِ تَفْضُلُ صَلَاةَ
الْفَذِّ بِسَبْعٍ وَعِشْرِينَ دَرَجَةً

نوێژی بەکۆمەڵ 27 جار خێری
زیاترە لە نوێژی بە تەنیا

إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيَرْكَعْ
رُكْعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ

ئەگەر یەکێکتان چووێ ناو مەزگەوت، با دوو
رکات نوێژ بکات، پێش ئەوێ دابنیشی.

لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَاقٍ

ئەو كەسەى خراپ بى لەگەل داىك
و باوكى، ناچتە بەهەشتەو.

الْوَالِدُ أَوْسَطُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ

باوك دەرگای نۆهراستى
بەهەشتە

لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ
صَغِيرَنَا، وَيُوقِّرْ كَبِيرَنَا

لە ئىمه نىيە ئەوەى بە بەزەيى
نەبى بۆ بچووکه کانمان و رێز
نەگرى لە کەورەکانمان.

تَبَسُّمُكَ فِي وَجْهِ
أَخِيكَ صَدَقَةٌ

بە زەردەخەنە کردنت بۆ
برا و هاوێلەکت، خێر و
چاکەت بۆ دەنوسرى.

اقْرَأُوا الْقُرْآنَ وَاعْمَلُوا بِهِ

قورئان بخوێنن و، کارى پێبکەن

لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ
لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ

یهکتک لە ئۆه بە بروادارى (تەواو)
دانانرى تا چى بۆ خۆى پێخۆشه، بۆ
برای مسولمانى خۆى پێى خۆش نەبى.

خَيْرُ الْأَصْحَابِ عِنْدَ اللَّهِ
خَيْرُهُمْ لِصَاحِبِهِ

باشترین برادر له لای خوا، ئەو برادرهیه
که زۆر باشیی بۆ برادرهکهی

لَا يَمَسُّ الْقُرْآنَ إِلَّا طَاهِرٌ

جگه له کهسی پاک نابێ
کهس دهست نه‌دات له قورئان

إِذَا اسْتَأْذَنَ أَحَدُكُمْ ثَلَاثًا
فَلَمْ يُؤْذَنَ لَهُ فَلْيَرْجِعْ

ئەگەر یه‌کتکتان سی جار داوی
مۆله‌تی کرد وه‌لام نه‌درایه‌وه،
با بکه‌ڕێته‌وه.

قُلِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، أَدَّخُلْ؟

بلێ: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ) ئایا
بێمه ژووره‌وه؟

مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ

هه‌ر کهس بروای به‌ خوا و به
پۆژی دوايي هه‌یه، با رێزی
میوانه‌کهی بکرت.

أَحْسِنْ إِلَى جَارِكَ تَكُنْ مُؤْمِنًا

له‌گه‌ڵ دراوستنکه‌ت چاکه‌کار به،
ده‌بیت به‌ بروادارتک (ی ته‌واو).

اَقْرَؤُوا الْمُعَوِّذَاتِ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ

سوورهتی: ئیخلاص و فهلهق و ناس
بخونن، دواي هه موو نوژنک.

أَمْطِ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ

ئه زیهت و ئازار (و شتی زیان بهخش)
له ڕنگای خهک لابه ره

التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ
كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ

كهسی تهوبهكار له گوناھ،
وهك كهسك وایه گوناھي نه بئت

الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ
عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ

ڕهزیل ئه و كهسهیه ناوی
منی له لا دهه نری و
سه لا واتم له سه ر نادات

أُمُّكَ، أُمُّكَ، أُمُّكَ، ثُمَّ أَبَاكَ،
ثُمَّ الْأَقْرَبَ، فَأَلْأَقْرَبَ

باش به له کهل: دایکت، دایکت،
دایکت، پاشان باوکت، دواي
كهسانی نزیکتر و نزیکتر.

أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ الصَّلَاةُ
لِوَقْتِهَا، وَبِرُّ الْوَالِدَيْنِ

كهورهترین كردهوه نوژ كرده له
كاتی خوی، پاشان چاكبوونه
له کهل دایك و باوك.

أَجِيبُوا الدَّاعِيَ،
وَلَا تَرُدُّوا الْهَدِيَّةَ

وهلامی کهسک بدهنهوه
که دهعوهتتان دهکات،
دیاری و خهلات رهت مهکهنهوه.

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْبَلُ
الْهَدِيَّةَ وَيُثِيبُ عَلَيْهَا

دایکی پرواداران عائیشه (رضی
الله عنها) دهلی: پیغهمبهر ﷺ
دیاری وهردهگرت و پاداشتی
خاوهنهکشی دهدایهوه.

مَنْ صَلَّى الصُّبْحَ فَهُوَ
فِي ذِمَّةِ اللَّهِ

ههر کهس نوئزی بهیانی بکات
له ژئر پارنژراوی خوادایه

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا،
وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا

خوایه داوای زانستکی به سوود
و رزقتکی حهلال و، کردهوهیهکی
وهرکیراوت لی دهکهه.

إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ
يُحِبُّ الْجَمَالَ

بهراستی خوا جوانه
و جوانی خوشدهوئی.

اللَّهُمَّ أَحْسَنْتَ خَلْقِي،
فَأَحْسِنْ خَلْقِي

خوایه وهک چوون وا جوان
دروستت کردووم،
رهوشتیشم جوان بکه.

إِذَا كَانَ لِأَحَدِكُمْ شَعْرٌ فَلْيُكْرِمْهُ

ئەگەر یەکنەکتان پرچی هەبوو،
با جوان خزمەتی بکات و پێزی بگرێ

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي،
وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي

خواهه لێم خۆشبه، رەحەم پێ بکە،
لەش ساغەم بکە، رزقەم پێ ببەخشە.

إِذَا لَبِسْتُمْ، وَإِذَا تَوَضَّأْتُمْ،
فَأَبْدُوا بِمَيَامِنِكُمْ

ئەگەر پۆشاکتان پۆشی،
یان دەستووتان شورە،
بە لای راستە دەست پێبکەن.

سَلُّوا اللَّهَ
الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ

داواى لـخۆشبوون و
لەش ساغی و سهلامەتی
لە خوا بکەن.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ
الْخُبْتِ وَالْخَبَائِثِ

خواهه پهنا به تۆ دهکرم له
(زیانی) جنۆکهی نێر و می.

إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ:
الْحَمْدُ لِلَّهِ

ئەگەر یەکنەکتان پێمی با بڵێ:
(الحمد لله) واتە: ستایش بۆ خوا.

إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَى
اثنان دون الثالث

ئەگەر سێ کەس بوون، با دووانیان جیا
لهوێ دیکه به چیهچپ (قسه) نهکهن.

كَفَى بِالْمَرْءِ كَذِبًا أَنْ
يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ

ئهوێنده بهسه كه مروفي پي به درۆزن
دابهری، كه ههرچی بیست بیکترتهوه.

مَنْ غَشَّ فَلَيْسَ مِنِّي

هەر کەس قتل بکات له ئێمه نییه

لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُرَوِّعَ مُسْلِمًا

دروست نییه و نابێ مسوڵمان
مسوڵمانتکی دیکه بترسنی.

لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ
أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ

بێگومان هه‌ڵ‌ ئێه بۆ هه‌چ
مسوڵمانتک سێ شه‌و زیاتر
قسه دابهری له‌گه‌ڵ براکه‌یدا.

إِذَا لَقِيَ أَحَدُكُمْ
أَخَاهُ فَلْيُسَلِّمْ عَلَيْهِ

ئەگەر یه‌کتکتان گه‌یشه‌
براکه‌ی (خوشکه‌ه‌ی)،
با سالاوی لی بکات.

إِنَّمَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ
عِبَادِهِ الرَّحَمَاءَ

خوا تهنیا بهزهیی دهنونئی بۆ ئەو
کەسانەى بهزهیی دهنونن بۆ بهرانبهەر

إِنَّ الْحَيَاءَ مِنَ الْإِيمَانِ

بۆگومان حەیاو شەرم
لە ئیمانهوهیه

لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ

بروای (تهواو) نییه، ئەو
کەسهی سپارده ناپارێزی.

إِذَا انْتَعَلَ أَحَدُكُمْ
فَلْيَبْدَأْ بِالْيَمَنِى

ئەگەر یهکتکتان پێلاوی کرده پێ،
با به راسته دهست پێکات.

السَّوَاكُ مَطَهْرَةٌ
لِلْفَمِ مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ

سیواک ئامتری پاککردنهوهی
دهمه و مایهى رهمانهندى خوايه

الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ
مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ

مسولمان ئەو کەسهیه مسولمانان
لە زمان و دهستی پارێزراوین

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ

خوايه من په نات پي ده گرم له
بي توانايي و تنبهلي
و ترس نوکي و رهزلي.

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ
الَّتَامَاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

په نا به وشه ته و او ده کاني خوا ده گرم
له خراپه ي نه وه ي دروستي کردوه

الرُّؤْيَا الصَّالِحَةَ مِنَ اللَّهِ،
وَالْحُلُمُ مِنَ الشَّيْطَانِ

خه ونی چاک له خوا وه يه،
خه ونی ناخوش و بزار که ر
له شه يتانه وه يه

بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ
أَمُوتَ وَأَحْيَا

خوايه به ناوی تو وه
ده مر م و ده ژيم.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا
بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

ستايش بو نه و خوايه ي زيندووي
کردينه وه دواي نه وه ي مراندماني،
که رانه وه شمان هه ر بو لاي نه وه.

إِذَا تَتَاءَبَ أَحَدُكُمْ
فَلْيُرِدْهُ مَا اسْتَطَاعَ

نه که ر يه کتکتان باو نشکي هات با
نه وه نده ي ده تواني بي که ر ننتنه وه

ناچتته بههشتهوه، ئهو كهسهی
دراوسنیهكهی له خراپهو ئهزیهتی
پارنژراو نهیی.

تُهبو هورمیره (رضي الله عنه) دهلی:
پنځه مېهر عليه السلام هرگیز ره خنه و
گله یی له خواردن نه کردوه.

ناوی خوا بڼه، به دهستی راست
بخو، وه له پښ خوټه وه بخو.

خواردنی یهک کهس
بهشی دووان دهکات.

خوايه بهر مَكَت بخه ئه وهی پَنت
داون، لَیان خۆشبه و به زمییت
پَناندا پَنته وه.

خو کۆمه‌لێک کەس بەرز دەکاتەو
بەم قورئانە و هەندێکیشی
یێ نزم دەکاتەو.

عَلَيْهِ
الْصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ